

Ján Tutoky

„Uznesením obecného zastupiteľstva zo dňa 15. februára 1934 bol som ja, Ján Tutoky, správca – učiteľ – rímskokatolíckej ľudovej školy v Hankovciach, ustanovený prvým kronikárom tunajšej obce. Tejto funkcie som sa ujal dnes 1. marca 1934. Nie som tunajším rodákom, ale bývam tu už 11 rokov. Narodil som sa 12. novembra roku 1902 a po absolvovaní gréckokatolíckeho učiteľského ústavu v Prešove to bolo moje prvé miesto, keď som sa 8. októbra 1923 stal učiteľom tunajšej rímskokatolíckej ľudovej školy.“ (kronikár o sebe)

Narodil sa 12. 11. 1902 v Milpoši, farnosť Pečovská Nová Ves, pokrstený bol v rímskokatolíckom kostole v Pečovskej Novej Vsi 14. 11. 1902 (VI-28-51 roč. 1902). Jeho rodičmi sú Andrej Tutoky a Róza, rod. Jergová. Jeho učiteľský život trval 39 rokov a prežil ho v Hankovciach. V šk. roku 1961/62 v novembri kvôli chorobe odchádza do dôchodku ako 60-ročný do staršieho domu v Pečovskej Novej Vsi. Zomrel 27. 07. 1986 ako 84-ročný (choroba srdca a pľúc) a pochovaný je v Pečovskej Novej Vsi.

Ján Tutoky bol po celý život slobodný a o jeho domácnosť sa starala jeho tiež po celý život slobodná sestra Anna Tutokyová, narodená 28. 12. 1905. Zomrela 4. 7. 1985 ako 80-ročná. Keďže mali učiteľský pozemok na Hurkoch i školskú záhradu a k tomu malé gazdovstvo, vyžadovalo si to aj námahu a starosti.

Čo sa týka pôsobnosti p. učiteľa Jána Tutokého, tá bola široká a bohatá. Takmer 40 rokov učil v ťažkých podmienkach veľký počet žiakov (zo šiestich dedín), tak to si vyžadovalo veľa duševných i telesných síl. Napr. ako 21-ročný mladý učiteľ, hneď pri nástupe do školy v šk. roku 1923/24, mal 124 žiakov. Pán učiteľ týchto žiakov rozdelil na dve smeny. Iste, ťažko je nám pochopiť, ako to dokázal a akú musel mať osobnú vnútornú silu a múdrosť. Bol učiteľom a súčasne i riaditeľom. Učil deti i záležitosti ku gazdovstvu.

Zo začiatku po svojom príchode bol i kantorom, i organistom. Kto by spočítal sobáše, pohreby, sväté omše a ostatné bohoslužby a taktiež rôzne akcie, ktoré spevom a hudbou sprevádzal. My starší si pamätáme, že keď pán riaditeľ – organista – položil ruky na klávesnicu organa, vtedy organ akoby spieval. Ako organista najsmutnejšie časy prežíval, keď vtedajšia komunistická vládna moc zakázala učiteľom vieru v Boha navonok prejavovať a cirkevných bohoslužieb sa zúčastňovať.

Ustanovený bol školským i obecným kronikárom. Krasopisne písal a z úcty k nemu sa tu nachádzajú niektoré odkopírované stránky z kroniky Pamätná kniha obce Hankovce. Bol zostavovateľom a pisárom rôznych žiadostí občanov.

V škole bola obecná lekárnička a ľudia k pánu učiteľovi prichádzali ako ku ošetrovateľovi, aby im pomohol a rany obviazal.

Bol telefonistom, lebo v škole bola jediná, pre dedinu určená telefónna stanica. On ju obsluhoval a telefónne informácie prinášal ľuďom.

Bol poradcom, organizátorom školských, obecných a pred komunizmom i cirkevných slávností. Bol to vynikajúci a pritom pokorný človek, čstný, na ktorého netreba zabúdať, tak ako sa píše v Písme svätom (Kniha Sirachovec, Chvála predkov, hlava 44):

*„Chváliť nám treba slávnych mužov, našich otcov,
ako nasledovali po sebe. Pre svoju rozvahu stali sa
vodcami ľudu vo svojom čase a pre svoju*

*zbehlosť v písmach viedli národy. V ich výrokoch
sú slová múdrosti, zostavovali piesne a nápevy,
písali a prednášali básne.*

*Usilovali sa o krásny život. Ich telá odpočívajú v
pokoji a ich meno žije z pokolenia na pololenie.*

*o ich múdrosti rozprávajú národy a zhromaždený
ľud ich ospevuje.”*

Pán riaditeľ nemal svoju rodinu, ale nás považoval za svoju rodinu. Preto táto spomienka nech vyznie od nás ako veľké a srdečné **ĎAKUJEME** a za dlhoročnú obetavú pedagogickú, kultúrnu, náboženskú a občiansku službu tomuto ľudu. Veríme, že dobrotivý Pán Boh ho odmenil večným životom. Veríme, že po poslednom vydýchnutí počul láskavý hlas Pána Ježiša: „*Pod', dobrý a verný sluha a vojdí do radosti svojho Pána.*“ Pravdepodobne sa mu asi nikto nepoďakoval, keď odchádzal z Hankoviec. Mal som tú česť, že som ho pochovával a tam som sa lúčil za všetkých, ktorým slúžil a pomáhal.

Spomíname, nezabúdame a ďakujeme, pán učiteľ Ján Tutoky.